

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.VII.45.029/2024/6.

A tanács tagjai: Dr. Magyarfalvi Katalin
a tanács elnöke
Dr. Cséffán József
előadó bíró
Dr. Varga Zs. András
bíró
Dr. Szilas Judit
bíró
Dr. Varga Eszter
bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes képviselője: Dr. Skoda Gabriella ügyvéd
(felperesi képviselő címe)

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala
(alperes címe)

Az alperes képviselője: Dr. Szász Imola kamarai jogtanácsos

A per tárgya: megváltozott munkaképességű személyek ellátása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma:
Fővárosi Törvényszék 103.K.701.257/2023/5.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 103.K.701.257/2023/5. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

Megállapítja, hogy a felülvizsgálati eljárásban a felperesnek 12.000 (tizenkétezer) forint, az alperesnek 12.000 (tizenkétezer) forint felülvizsgálati eljárási költsége merült fel.

A végzés ellen perorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az 1998. január 7-én született felperes 2022. július 8-án megváltozott munkaképességű személyek ellátása iránti kérelmet terjesztett elő az alperesnél.

[2] Az alperes a 2022. augusztus 19-én kelt BP/2300/34252-11/2022. számú határozatával a felperes kérelmét elutasította arra hivatkozva, hogy a felperes a megváltozott munkaképességű személyek ellátására a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (a továbbiakban: Mmtv.) 2. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése szerint nem jogosult, mert a kérelem benyújtását megelőző 5 éven belül 38 nap, 10 éven belül 1030 nap, 15 éven belül 1030 nap biztosítási időt szerzett.

[3] A felperes keresetében az alperes határozatának megsemmisítését és új eljárásra kötelezését kérte arra hivatkozva, hogy az ellátáshoz szükséges biztosított idővel rendelkezik, tanulói jogviszonyának időtartama alatt további 1789 nap biztosítási időt szerzett, ezért a kérelem benyújtását megelőző 10 éven belül több, mint 2555 napon át biztosított volt.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság a határozatot megsemmisítette és alperest új eljárásra kötelezte az Mmtv. (1) bekezdés a) pontja, 2. § (1)-(2) bekezdései, 14. § (3)-(4) bekezdései, a megváltozott munkaképességű személyek ellátásaival kapcsolatos eljárási szabályokról szóló 327/2011. (XII. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 6. § (5) bekezdés c) pontja, a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: rTbj.) 5. § (1) bekezdés, a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 6. § (1) bekezdés alapján. A jogerős ítélet indokolásában rögzítette, a felek által nem vitatott, hogy a felperes egészségi állapota alapján megváltozott munkaképességű személy, ezért azt kellett vizsgálni, hogy az Mmtv. 2. §-a alapján a megváltozott munkaképességű személyek ellátásaira jogosultság egyéb törvényi feltételei fennállnak-e.

[5] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes nem a tanulói jogviszonyára tekintettel volt biztosított, az Mmtv. 2. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti feltételek fennállását (azt, hogy 10 éven belül legalább 2555 napon át biztosított volt) a felperes

alaptalanul állította. A felperes a 35. életének betöltését megelőzően vált megváltozott munkaképességű személlyé, ezért az alperesnek vizsgálnia kellett volna az Mmtv. 2. § (2) bekezdés a) és b) pontja szerinti további, vagylagos törvényi feltételek fennállását. A peradatok szerint a vagylagos törvényi feltételek közül az a) pont szerinti feltétel a felperes tekintetében teljesült, mert 35. életének betöltését megelőzően megkezdett iskolai tanulmányai alatt vált biztosítottá, a biztosítási időt tanulószerszöddel foglalkoztatott tanulóként megszerezte. Az alperes határozatában hivatkozott ugyan az Mmtv. 2. § (1) és (2) bekezdéseire, azonban a (2) bekezdés b) pontjában rögzítettek alkalmazására vonatkozó adat a közigazgatási eljárásban, illetve a közigazgatási perben nem merült fel, a határozat nem tartalmaz azzal kapcsolatos érdemi, a felperes egyedi körülményeire kiterjedő indokolást, azonban a b) pont [helyesen: a) pont] harmadik „és 30 napnál hosszabb megszakítás nélkül biztosított volt” fordulata teljesült, a felperes az iskolai tanulmányai alatt történt foglalkoztatására tekintettel 30 napnál hosszabb, megszakítás nélkül biztosított volt.

A felülvizsgálati kérelem, ellenkérelem

[6] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, valamint a felperes perköltség megfizetésére kötelezését kérte az Mmtv. 2. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak, valamint a Tbj. 105. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó rTbj. 2019. december 31-én hatályos 4. § a) pont 2. alpontjában, 4. § k) pont 1. alpontjában, 4. § p) pontjában, 5. § (1) bekezdés c) pontjában, 8. § h) pontjában, 16/A. §-ában, 19. § (2)-(3) bekezdéseiben, 25/A. § b) pontjában, 31. § (4) bekezdés b) pontjában, 44/A. § (3) bekezdés e) pontjában foglalt, a tanulószerszöddel foglalkoztatott tanulókra vonatkozó rendelkezések megsértésére, valamint a Kfv.VII.37.610/2021/7. számú kúriai döntésre hivatkozva.

[7] Előadta, hogy eljárása során a NAV adatszolgáltatása alapján megállapította, hogy a felperes 2014. október 20. és 2017. augusztus 17. között tanulószerszöddel foglalkoztatott tanulóként folyamatos biztosított jogviszonyban állt. Álláspontja szerint az rTbj. 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján biztosítottnak a tanulószerszödd alapján szakképző iskolai tanulmányokat folytató tanuló minősül, a tanulói jogviszony „önmagában” nem minősül biztosítási jogviszonynak. A felperes az „*Adatlap a megváltozott munkaképességű személyek ellátása iránt*” megnevezésű, a kérelem benyújtásához rendszeresített formanyomtatvány) 20. pontját kitöltetlenül hagyta, valamint biztosítási jogviszonyt igazoló dokumentumokat nem csatolt. A kérelemre indult hatósági eljárásban a kérelmet az abban foglalt tartalommal kell elbírálni, a bizonyítás, valószínűsítés a kérelmező felet terheli, minden bizonyítékot neki kell szolgáltatnia a kérelem alátámasztására, további bizonyítás nem kérhető számon a hatóságon (Kfv.II.37.057/2016/5., Kfv.III.37.362/2016/5., Kfv.37.346/2017/5.).

[8] Az alperes szerint az Mmtv. 2. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt 30 napnál hosszabb megszakítás nélkül biztosított volt fordulat nem „egyenértékű” azzal, hogy legalább 30 napig biztosított volt. A felperes a kérelmét a biztosított jogviszonya 2017. augusztus 14. napján történő megszűnése után 2022. július 8. napján terjesztette elő, ezért a biztosítási jogviszonyában több mint 30 nap megszakítása volt.

[9] Az alperes hivatkozott az egyes szociális és gyermekvédelmi tárgyú, valamint a megváltozott munkaképességű személyek ellátásait érintő törvények módosításáról szóló 2016. évi XXVI. törvény 28. §-ában (a továbbiakban: Módtv.), valamint a törvényi rendelkezéshez fűzött indokolásban foglaltakra, amelyek szerint a jogalkotó 2016. május 1-től

kedvezményt biztosított azon fiatal kérelmezők számára, akik az iskolai tanulmányok folytatása mellett dolgoztak. A törvényjavaslatához fűzött indokolás szerint „a kedvezménnyel azok élhetnek, akik a 35. életév betöltése előtt váltak megváltozott munkaképességűvé, és a 35. életévük betöltése előtt megkezdett tanulmányaik befejezését követő 180 napon belül váltak biztosítottá”. A kedvezmény egyetlen feltétele, hogy a „megszerzett” biztosítási jogviszony 30 napnál nem hosszabb megszakítás nélkül folyamatosan fennálljon. A kérelem benyújtása időpontjának a feltételek fennállása vizsgálatánál is jelentősége van az Mmtv. 11. § bekezdésében, valamint a Kfv.VII.37.610/2021/7. számú kúriai döntésben foglaltak szerint, vagyis az Mmtv. 2. § (2) bekezdés a) pontja utolsó fordulatóban foglalt feltételt a kérelem benyújtásának időpontjában kell vizsgálni.

[10] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában fenntartását, az alperes perköltség megfizetésére kötelezését. Álláspontja szerint az alperes által hivatkozott jogszabályi rendelkezés, a jogszabály szövegének nyelvtani értelmezése és a jogalkotó célja alapján az a következtetés vonható le, hogy a 30 napnál hosszabb megszakítás nélküli biztosításnak nem a kérelem benyújtását megelőzően és annak benyújtásakor kell fennállnia, hanem a tanulmányok megszűnését követő 180 napon belül keletkezett biztosítási jogviszonyban a biztosítottá válás időpontjától számítva nem lehet 30 napnál hosszabb megszakítás, amely értelmezés alapján a kérelem benyújtásának időpontja irreleváns, illetve az csak annyiban releváns, hogy a feltételek meglétének vizsgálatára irányuló eljárást ezen időpontban kell lefolytatni. Erre figyelemmel, mint 35. életévét megelőzően megváltozott munkaképességű személy az iskolai tanulmányai befejezését követően 180 napon belül biztosított jogviszonyt szerzett, és az annak 2017. augusztus 14. napján történt megszűnését megelőzően, legalább 2014. október 20. napjától kezdődően folyamatosan megszakítás nélkül fennállt, megszakítás a biztosított jogviszonyban nem következett be, ezért jogosult a megváltozott munkaképességű személyek ellátására. Az elsőfokú bíróság jogszerűen járt el, amikor elfogadta a biztosított időre vonatkozóan általa csatolt igazolást, és annak adattartalmát nem kérdőjelezte meg.

A Kúria döntése és a döntés jogi indokai

[11] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdésének alkalmazásával befogadta, majd az érdemi elbírálás eredményeként megállapította, hogy az – az alábbiak szerint – alapos.

[12] A Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint, a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül.

[13] Az Mmtv. 2. § (1) bekezdése szerint megváltozott munkaképességű személyek ellátásaira jogosult az a kérelem benyújtásakor 15. életévét betöltött személy, akinek az egészségi állapota a rehabilitációs hatóság komplex minősítése alapján 60 százalékos vagy kisebb mértékű (a továbbiakban: megváltozott munkaképességű személy), és aki

a) a kérelem benyújtását megelőző

aa) 5 éven belül legalább 1095 napon át,

ab) 10 éven belül legalább 2555 napon át vagy

ac) 15 éven belül legalább 3650 napon át

biztosított volt;

- b) keresőtevékenységet nem végez és
- c) rendszeres pénzellátásban nem részesül.

[14] Az Mmtv. 2. § (2) bekezdése szerint az (1) bekezdés a) pontjában foglaltaktól eltérően biztosításának tartamára tekintet nélkül jár a megváltozott munkaképességű személyek ellátása annak, a) aki 35. életének betöltése előtt megváltozott munkaképességűvé vált, és 35. életének betöltését megelőzően megkezdett iskolai tanulmányai alatt vagy e tanulmányai megszűnését követő 180 napon belül biztosítottá vált, és 30 napnál hosszabb megszakítás nélkül biztosított volt, vagy b) aki 2011. december 31-én rokkantsági nyugdíjban, baleseti rokkantsági nyugdíjban, rehabilitációs járadékban vagy az egészségkárosodott személyek szociális járadékaiban részesült, vagy az ellátásra jogosultságát megállapították, de annak folyósítása 2011. december 31-én szünetelt.

[15] A Kúria mindenekelőtt rögzíti, hogy a Kfv.VII.37.610/2021/7. számú közzétett kúriai döntést, amelyben az Mmtv. 2. § (2) bekezdés a) pontjában szereplő – „...aki 35. életének betöltése előtt megváltozott munkaképességűvé vált, és 35. életének betöltését megelőzően megkezdett iskolai tanulmányai alatt vagy e tanulmányai megszűnését követő 180 napon belül biztosítottá vált, és 30 napnál hosszabb megszakítás nélkül biztosított volt” – törvényi rendelkezéseket értelmezte, ebben a perben is irányadónak tekinti a jogkérdés, a jogkérdés szempontjából releváns tények, az alkalmazandó jogszabályok és a kérelemnek az eljárás kereteit meghatározó hasonlóságára (az egyazonosságra) tekintettel.

[16] Az irányadó kúriai döntésben foglaltak szerint a 35. életének betöltése előtt megváltozott munkaképességűvé vált személy Mmtv. szerinti ellátásra jogosultságának a 2. § (2) bekezdés a) pontja utolsó fordulatában foglalt feltételét a kérelem benyújtásának időpontjában kell vizsgálni. A rendelkezés szerinti kedvezmény a 35. életév betöltése előtt megváltozott munkaképességűvé vált olyan fiatal számára vehető igénybe, aki iskolai tanulmányai alatt, vagy annak megszűnését követő 180 napon belül biztosítottá vált, ehhez a jogalkotó egyetlen feltételt fűzött, hogy e megszerzett biztosítási jogviszony 30 napnál nem hosszabb megszakítás nélkül folyamatosan fennálljon. A megszakítás nélküli biztosítás fennállása folyamatos biztosítási jogviszonyt feltételez. Az Mmtv. 2. § (2) bekezdés a) pont utolsó fordulatában szereplő, a 30 napnál hosszabb megszakítás nélküli biztosított idő, mint feltétel nem értelmezhető úgy, hogy a jogosultság megállapításához az igénylő biztosítási jogviszonya időtartamának legalább 30 napig kell fennállnia. Ez a jogszabály nyelvtani értelmezéséből sem vezethető le, az Mmtv. 2. § (2) bekezdése ugyanis úgy rendelkezik, hogy „[...] biztosításának tartamára tekintet nélkül jár a megváltozott munkaképességű személyek ellátása [...]”. A Kúria hivatkozott határozatában kimondta, hogy a biztosítási jogviszony fennállása időtartamának tehát nincs jelentősége. Az Mmtv. 2. § (2) bekezdés a) pontjába a Módtv. 28. §-a által beiktatott szövegezés „a kérelem benyújtását megelőzően” kitélt valóban nem tartalmazza, és ennek okára a jogszabály-módosítás indokolása sem tér ki, a kérelem benyújtása időpontjának azonban a feltételek fennállása vizsgálatánál jelentősége van. Az Mmtv. 2. § (2) bekezdés a) pontja a 35 év előtt megváltozott munkaképességűvé vált fiatalok részére a biztosítási jogviszony tartamára vonatkozóan tartalmaz az (1) bekezdés a) pontjától eltérő, attól – méltányosságból – eltérő szabályt, annak alkalmazását azonban – az elsőfokú bíróság megállapításától eltérően – egészében nem zárja ki. A rendelkezésben az eltérés, és egyben a kedvezmény egyértelműen a biztosítási idő tartamára vonatkozik. A kérelmezőtől a jogalkotó nem követeli meg a kérelem benyújtását megelőzően 5, 10, 15 éven belül meghatározott időtartamú biztosítási jogviszony fennállását, az ellátásnak azonban feltétele, hogy a biztosított jogviszonyban 30 napnál hosszabb megszakítás ne legyen.

[17] A Kúria rámutatott arra, hogy a kérelmező 35. életéve betöltését megelőzően megkezdett iskolai tanulmányai alatt vagy e tanulmányai megszűnését követő 180 napon

belüli biztosítottá válásának időpontjától számítva szükséges fennállnia a 30 napnál hosszabb megszakítás nélküli biztosított időszaknak. A biztosítási jogviszony folyamatos (30 napnál hosszabb megszakítás nélküli) időtartama fennállásának megállapításához azonban a biztosítási jogviszony kezdő időpontján túl annak a vizsgálata is szükséges, hogy a biztosítási jogviszony meddig volt folyamatos, azaz 30 napnál hosszabb megszakítás nélküli. Amennyiben a biztosítási jogviszony a kérelem benyújtásakor is fennáll, az a kérelem benyújtásakor folyamatosnak tekinthető, ha abban korábban 30 napnál hosszabb megszakítás nem következett be.

[18] Az Mmtv. 14. § (1) bekezdése írja elő, hogy a megváltozott munkaképességű személyek ellátásait a rehabilitációs hatóságnál az erre rendszeresített nyomtatványon vagy elektronikus úrlapon lehet kérelmezni. A megváltozott munkaképességű személyek ellátásaival kapcsolatos eljárási szabályokról 327/2011. (XII. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 6. § (1) bekezdése szerint a megváltozott munkaképességű személyek ellátásainak megállapítása – az Mmtv. 19. § (1) bekezdésében és 33/B. § (1) bekezdésében foglaltak kivételével – kérelemre történik. A kormányhivatalok honlapján elérhető a kérelem benyújtására szolgáló adatlap és elektronikus űrlap. A Vhr. 6. § (3) bekezdés e) pontja alapján az adatlap és az elektronikus űrlap tartalmazza a kérelmező nyilatkozatait, amelyek a megváltozott munkaképességű személyek ellátásainak megállapításához szükségesek. Ennek keretében a kérelmező nyilatkozik arról, hogy a kérelem benyújtásának időpontjában keresőtevékenységet vagy iskolai tanulmányokat folytat-e, illetve nyilatkozik a keresőtevékenység és az iskolai tanulmányok megszűnésének időpontjáról.

[19] Az Mmtv. 2. § (1) bekezdés b) és c) pontjai a kérelem benyújtásakor vizsgálandó további feltételeket írják elő az ellátásra való jogosultság elnyeréséhez, az Mmtv. 11. § (1) bekezdése pedig akként rendelkezik, hogy a rokkantsági ellátás a jogosultsági feltételek bekövetkezésének napjától, de legkorábban a kérelem benyújtásának napját megelőző hatodik hónap első napjától állapítható meg. A (2) bekezdés szerint amennyiben a rokkantsági ellátásra jogosult azon a napon, amelytől az (1) bekezdésben foglaltak alapján a rokkantsági ellátás megállapításra kerülne rendszeres pénzellátásban részesül, az ellátás a rendszeres pénzellátás megszüntetésének napját követő naptól állapítható meg.

[20] A Kúria határozata szerint a fenti rendelkezésekből szintén az következik, hogy a 35. életév alatti megváltozott munkaképességűvé vált fiatal személyek vonatkozásában a rehabilitációs hatóság az ellátáshoz szükséges feltételek fennállását a kérelem benyújtásának időpontjában vizsgálja.

[21] A követendő kúriai határozatban foglaltak alapján ebben a perben is azt kellett tisztázni, hogy a felperes, aki a 35. életévének betöltése előtt biztosítottá vált, a kérelme benyújtásakor vizsgálandó feltételnek, miszerint 30 napnál hosszabb megszakítás nélkül biztosított volt, megfelelt-e, a fennállt biztosítási jogviszonyában 30 napnál hosszabb megszakítás volt-e.

[22] Az elsőfokú bíróság az ebben a körben lefolytatott vizsgálat alapján helytállóan állapította meg, hogy a felperes a 35. életévének betöltését megelőzően megváltozott munkaképességű személlyé vált, az ellátásra jogosultságának az Mmtv. 2. § (2) bekezdés a) pontja szerinti további feltételei közül teljesült, hogy a felperes 35. életévének betöltését megelőzően megkezdett iskolai tanulmányai alatt biztosítottá vált. Téves azonban az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy a peradatok alapján az Mmtv. (2) bekezdés a) pont harmadik „és 30 napnál hosszabb megszakítás nélkül biztosított volt” fordulata teljesült, a felperes az iskolai tanulmányai alatt történt foglalkoztatására tekintettel 30 napnál hosszabb, megszakítás nélkül biztosított volt. A követendő Kfv.VII.37.610/2021/7. számú kúriai döntésben kifejtettek értelmében az Mmtv. 2. § (2) bekezdés a) pontja utolsó fordulataiban foglalt feltételt a kérelem benyújtásának időpontjában kell vizsgálni, és a felperes a kérelmét a

biztosított jogviszonya 2017. augusztus 14. napján történt megszűnése után 2022. július 8. napján terjesztette elő, ezért a biztosítási jogviszonyában a kérelme benyújtását megelőzően több mint 30 nap megszakítás volt. A megváltozott munkaképességű személyek ellátásaira jogosultságnak az a törvényi feltétele, hogy a kérelmező 35. életéve betöltését megelőzően megkezdett iskolai tanulmányai alatt vagy e tanulmányai megszűnését követő 180 napon belüli biztosítottá válásának időpontjától számítva *a 30 napnál hosszabb megszakítás nélküli biztosított időszak fennálljon*, a felperes tekintetében nem teljesült.

[23] Az elsőfokú bíróság a fentiekkel összefüggésben tévesen hagyta figyelmen kívül az ismertetett kúriai gyakorlatot, amely szerint a biztosítási jogviszony folyamatos (30 napnál hosszabb megszakítás nélküli) időtartama fennállásának megállapításához a biztosítási jogviszony kezdő időpontján túl annak a vizsgálata is szükséges, hogy a biztosítási jogviszony meddig volt folyamatos, azaz 30 napnál hosszabb megszakítás nélküli, továbbá, hogy az Mmtv. 2. § (2) bekezdés a) pont utolsó fordulatóban szereplő, a 30 napnál hosszabb megszakítás nélküli biztosított idő, mint feltétel nem értelmezhető úgy, hogy a jogosultság megállapításához az igénylő biztosítási jogviszonya időtartamának legalább 30 napig kell fennállnia.

[24] A Kúria itt tér ki arra, hogy az alperes felülvizsgálati kérelmében csupán a felperes által a hatóságnál előterjesztett kérelem hiányosságaira és arra utalt, hogy nem róható a terhére, hogy a kérelemre indult hatósági eljárásban a kérelmet az abban foglalt tartalommal bírálta el. Az alperes felülvizsgálati kérelmében a peres eljárás szabályainak megszegésére nem hivatkozott. A jogerős ítélet és a felhívott kúriai határozatok közötti ellentétet csupán a Kfv.VII.37.610/2021/7. számú végzés tekintetében mutatta be; nem kifogásolta, hogy a bíróság a felperes által a peres eljárás során becsatolt bizonyítékokat (pl. a tanuló szerződést) az ügy érdemi elbírálásánál figyelembe vette, ezért ebben a körben a Kúria a felülvizsgálat törvényi korlátjaira tekintettel nem vizsgálódhatott.

[25] Mindezekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet az ügy érdemére kiható módon jogszabálysértő, ezért azt – a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával – hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[26] Az új eljárás során az elsőfokú bíróságnak a fent kifejtettek figyelembevételével kell eljárnia, és döntenie az alperes határozata jogszerűségéről.

A döntés elvi tartalma

[27] *Az Mmtv. 2. § (2) bekezdés a) pont utolsó fordulatóban szereplő, a 30 napnál hosszabb megszakítás nélküli biztosított idő, mint feltétel nem értelmezhető úgy, hogy a jogosultság megállapításához az igénylő biztosítási jogviszonya időtartamának legalább 30 napig kell fennállnia.*

Záró rész

[28] A Kúria a felperes és az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét a Kp. 110. § (3) bekezdése alapján állapította meg azzal, hogy annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt. A Kúria a felülvizsgálati perköltség összegéről a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 82. § (2)-(3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletben foglaltakra figyelemmel a felszámítással egyező összegben határozott.

[29] Az eljárás az Mmtv. 14. § (2) bekezdése alapján költség- és illetékmentes, ezért a felülvizsgálati eljárás illetékéről rendelkezni nem kellett.

[30] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése által alkalmazni rendelt Kp. 107. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

[31] A végzés elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. november 12.

Dr. Magyarfalvi Katalin s. k. a tanács elnöke, Dr. Cséffán József s. k. előadó bíró, Dr. Varga Zs. András s. k. bíró, Dr. Szilas Judit s. k. bíró, Dr. Varga Eszter s. k. bíró